

rationer, der ere fremgaaede væsentlig ved Valg af Folket, staaer i Samklang med Retningen i de offentlige Forholds Udvikling i det Hele, ligesom derved vil vindes, at den Forskjel, der hidtil har bestaaet i Henseende til Commissionernes Valg og Sammensætning i Kjøbstæderne og paa Landet for Fremtiden bortfalder. I Kjøbenhavn har man imidlertid troet ikke at burde foretage nogen Forandring, deels fordi denne Stads Forhold i flere Henseender ere særegne, deels fordi den der bestaaende Commission allerede er sammensat paa en til den tilstgte Forandring svarende Maade, idet af de tre Medlemmer de tvende indtræde efter Valg af Magistraten og Borgerrepræsentanterne.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes iøvrigt:

ad § 1.

Det af Folkethinget vedtagne Lovforslags § 1 gaaer ud paa, at der for Landets Vedkommende skal være en Forligscommission for hver Jurisdiction, og at Amtsraadet, hvor det maatte ansees hensigtsmæssigt, skal kunne bestemme Afvigelser herfra. Da det imidlertid, efter hvad der i de indkomne Erklæringer er oplyst, maa antages, at den hidtil bestaaende Inddeling af Landet i Forligsdistricter i det Hele er lempet efter Beboernes Tarr, og da Jurisdictionernes Omfang paa de fleste Steder ikke er et saadant, at en særlig Forligscommission for hver saadan kan ansees nødvendig, hvortil endnu kommer, at de bestaaende Jurisdictioners forhold uden Tvivl ville undergaae væsentlige Forandringer ved en forestaaende Omdannelse af Reispaleien, er det anset rettest i det Hele at lægge det Bestaaende til Grund, men at give Amtsraadet, der bedst maa være i Stand til at bedømme de locale Forhold, Bemyndigelse til at iværksætte saadanne Forandringer, som disse maatte gjøre tilraadelige.

Ifølge den nugældende Indretning holdes Forligscommissionen vel i Reglen paa vedkommende Forligscommissairs Bopæl, men undertiden ogsaa, hvad navnlig gjælder Forligscommissionerne i Kjøbstæderne og de Tilfælde, i hvilke Amtmanden selv, eller Herreds-

fogden paa hans Vegne, forestaaer Mæglingen, paa Raadstuen eller Thingstedet. I det Amtsraadet bestemmer Stedet for Commissionens Holdelse, vil det naturligtvis ogsaa have at tage Hensyn til, hvorvidt et passende Locale kan tilveiebringes. Forsaavidt et saadant ikke kan faaes uden Udgift, s. Ex. hvis Jurisdictionens Thingsted ei dertil kan benyttes, vil det være at tilveiebringe ved Leie. Angaaende de dertil medgaaende Udgifter jvfr. nærværende Udkast § 10.

ad § 2 og 3.

Med Hensyn til Landet er Udnævnelserne af Forligscommissairerne alene lagt i Amtsraadets Haand, uden at der, som i det af Rigsdagen vedtagne Forslag, er givet vedkommende Sogneforstanderskaber Ret til at foreslaae Mænd, mellem hvilke Amtsraadet skal vælge. Efter den Overveelse, Ministeriet har underkastet dette Punkt, maa det overeensstemmende med de afgivne Betænkninger ansee det for rettest, at Amtsraadet har fri Haand i Henseende til Valget. Det er nemlig af allerstørste Bigtighed, at de Mænd, der udnævnes til Forligscommissairer, baade ere i Besiddelse af den dertil fornødne Dygtighed, og at de derhos staae over eller udenfor de Interesser, der kunne blive gjort til Gjenstand for Forhandling af dem. Men at Amtsraadet, der utvivlsomt maa have et tilstrækkeligt Kjendskab til de Personligheder, der egne sig til en Forligscommissairs Bestilling, lettere og sikrere vil kunne fyldestgøre hine Hensyn, naar det har fri Haand, end naar det er bundet til en af Sogneforstanderskaberne forfattet Candidatliste, der, naar det endelige Valg alligevel skal tilkomme Amtsraadet, ligesaa let kan tænkes at virke hæmmende som befordrende, synes klart. En Begrændsning af Amtsraadets Valgret, der, som det under Forhandlingerne i Rigsdagen er fremhævet, endog i enkelte Tilfælde vil kunne blive indskrænket til en formel Stadfæstelse af de af Sogneforstanderskaberne foreslaaede Mænd, vil saaledes snarere være til Hinder for end fremme heldige Valg. Men naar dette forhold sig saaledes, kan Ministeriet ikke tilraade at indrømme Forstanderskaberne nogen Medvirkning ved Valget af Forligscommissairerne,